

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

BIULETYN

Z posiedzenia:

■ **KOMISJI SPRAWIEDLIWOŚCI
I PRAW CZŁOWIEKA**
(NR 186)

Nr 3169/VI kad.
17.12.2009 r.

Tekst bez autoryzacji

Nr 3169/VI kad.

Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka (nr 186)

17 grudnia 2009 r.

Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka, obradująca pod przewodnictwem posła **Wojciecha Wilka (PO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– sprawozdanie podkomisji nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o Służbie Więziennej (druk nr 2062).

W posiedzeniu udział wzięli: **Stanisław Chmielewski** sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Kajetan Dubiel** dyrektor generalny Centralnego Zarządu Służby Więziennej, **Paweł Altwasser** członek Zarządu Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Barbara Orlińska**, **Daniel Kędzierski**, **Maciej Zaremba** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Grzegorz Kozubski**, **Sławomir Osuch** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Otwieram posiedzenie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka. Witam wszystkich. Stwierdzam kworum. Porządek dzienny przewiduje rozpatrzenie sprawozdania podkomisji nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o Służbie Więziennej (druk nr 2062). Przypomnę, że podkomisja przygotowała sprawozdanie po odbyciu kilku posiedzeń. Przystępujemy do jego rozpatrzenia. Wszyscy posłowie otrzymali sprawozdanie podkomisji. Rozpoczynamy procedowanie nad tym dokumentem.

Czy ktoś ma jakieś uwagi do tytułu projektu ustawy? Nie ma uwag. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła tytuł ustawy.

Rozdział 1. Zadania Służby Więziennej art. 1. Czy są uwagi do art. 1? Nie ma uwag. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 1.

Art. 2 ust. 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 2 ust. 1.

Art. 2 ust. 2 pkt 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 2 ust. 2 pkt 1.

Art. 2 ust. 2 pkt 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 2 ust. 2 pkt 2.

Art. 2 ust. 2 pkt 3. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 2 ust. 2 pkt 3.

Art. 2 ust. 2 pkt 4. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 2 ust. 2 pkt 4.

Art. 2 ust. 2 pkt 5. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 2 ust. 2 pkt 5.

Art. 2 ust. 2 pkt 6. Głos ma przedstawiciel Biura Legislacyjnego.

Legislator Grzegorz Kozubski:

Proponujemy zastosowanie liczby mnogiej w sformułowaniach: „jeżeli mają być wykonywane”, zamiast: „jeżeli ma być wykonywane”, oraz: „jeżeli wynikają z realizacji orzeczenia”, zamiast: „jeżeli wynika z realizacji orzeczenia”.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy jest sprzeciw wobec art. 2 ust. 2 pkt 6 z proponowaną przez Biuro Legislacyjne poprawką? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 2 ust. 2 pkt 6 wraz z poprawką.

Art. 2 ust. 2 pkt 7. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 2 ust. 2 pkt 7.

Art. 3 ust. 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 3 ust. 1.

Art. 3 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 3 ust. 2.

Art. 4 ust. 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 4 ust. 1.

Art. 4 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 4 ust. 2.

Art. 4 ust. 3. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 4 ust. 3.

Art. 5. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 5.

Art. 6. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 6.

Rozdział 2. Organizacja Służby Więziennej. Art. 7. Głos ma przedstawiciel Biura Legislacyjnego.

Legislator Grzegorz Kozubski:

W pkt 4 zastosowanie spójnika „i” zamiast przecinka w sformułowaniu: „i komendant ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej”.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy są inne uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw wobec art. 7 pkt 4? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 7 z poprawką w pkt 4.

Art. 8 ust. 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 8 ust. 1.

Art. 8 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 8 ust. 2.

Art. 8 ust. 3. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 8 ust. 3.

Art. 8 ust. 4. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 8 ust. 4.

Art. 9 ust. 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 9 ust. 1.

Art. 9 ust. 1 pkt 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 9 ust. 1 pkt 1.

Art. 9 ust. 1 pkt 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 9 ust. 1 pkt 2.

Art. 9 ust. 1 pkt 3. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 9 ust. 1 pkt 3.

Art. 10 ust. 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 10 ust. 1.

Art. 10 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 10 ust. 2.

Art. 10 ust. 3. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 10 ust. 3.

Art. 11 ust. 1 pkt 1-12. Czy są uwagi do tych przepisów? Głos ma przedstawiciel Biura Legislacyjnego.

Legislator Grzegorz Kozubski:

W art. 11 ust. 1 pkt 4 dwukrotnie użyto sformułowania: „w zakresie”. Jedno z nich należy skreślić. Nasuwa się jeszcze pytanie dotyczące pkt 11. Jest tam zawarte zadanie dla Dyrektora Generalnego polegające na ustalaniu metod i form wykonywania zadań służbowych przez funkcjonariuszy w zakresie nieobjętym przepisami wydanymi na podstawie ustawy. Ja rozumiem, że chodzi tutaj o niniejszą ustawę. Czy nie należałoby więc

użyć sformułowania: „na podstawie niniejszej ustawy”, żeby nie było wątpliwości? Tym bardziej, że potem w pkt 12 jest mowa o realizacji zadań wynikających z innych ustaw.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

W pkt 4 wykreślamy wyrazy: „w zakresie”, w pkt 11 dodajemy wyraz: „niniejszej”. Czy są inne uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw wobec art. 11 ust. 1 pkt 1-12? Sprzeciwu nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 11 ust. 1 pkt 1-12, z poprawkami w pkt 4 i pkt 11.

Art. 11 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 11 ust. 2.

Art. 12 ust. 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 12 ust. 1.

Art. 12 ust. 2 pkt 1-10. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 12 ust. 2 pkt 1-10.

Art. 12 ust. 3. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 12 ust. 3.

Art. 12 ust. 4. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 12 ust. 4.

Art. 12 ust. 5. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 12 ust. 5.

Przechodzimy do art. 13.

Art. 13 ust. 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 13 ust. 1.

Art. 13 ust. 2 pkt 1-7. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 13 ust. 2 pkt 1-7.

Art. 13 ust. 3. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 13 ust. 3.

Art. 13 ust. 4. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 13 ust. 4.

Art. 13 ust. 5. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 13 ust. 5.

Przechodzimy do art. 14. ust. 1. Głos ma przedstawiciel Biura Legislacyjnego.

Legislator Grzegorz Kozubski:

Powinna być zastosowana liczba mnoga czasownika: „kierują”, zamiast liczby pojedynczej: „kieruje”.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Czy są inne uwagi do art. 14 ust. 1? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 14 ust. 1 z tą poprawką.

Art. 14 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 14 ust. 2.

Art. 14 ust. 3 pkt 1-7. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 14 ust. 3 pkt 1-7.

Art. 14 ust. 4. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 14 ust. 4.

Art. 14 ust. 5 pkt 1-4. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 14 ust. 5 pkt 1-4.

Przechodzimy do art. 15. Czy są uwagi? Pan profesor Marian Filar.

Poseł Marian Filar (DKP_SD):

Nie mam zamiaru niczego wnieść, tylko wynieść. Trzeba podać informację, co się wydarzyło 8 lutego, ponieważ to jest święto. (Głos wyjaśniający z Sali).

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Kwestia dotyczy funkcji Naczelnika Państwa. Panie profesorze mam nadzieję, że wyjaśnienie jest wystarczające. Czy są inne uwagi do art. 15. Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 15.

Przechodzimy do art. 16.

Art. 16 ust. 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 16 ust. 1.

Art. 16 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 16 ust. 2.

Art. 16 ust. 3. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 16 ust. 3.

Art. 16 ust. 4. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 16 ust. 4.

Art. 16 ust. 5. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 16 ust. 5.

Przechodzimy do art. 17.

Art. 17 ust. 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 17 ust. 1.

Art. 17 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 17 ust. 2.

Art. 17 ust. 3. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 17 ust. 3.

Rozdział 3. Zakres uprawnień Służby Więziennej, art. 18.

Art. 18 ust. 1 pkt 1–8. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 18 ust. 1 pkt 1–8.

Art. 18 ust. 2 pkt 1–8. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 18 ust. 2 pkt 1–8.

Art. 18 ust. 3 pkt 1–2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 18 ust. 3 pkt 1–2.

Art. 18 ust. 4. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 18 ust. 4.

Art. 18 ust. 5. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 18 ust. 5.

Art. 18 ust. 6. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 18 ust. 6.

Art. 18 ust. 7. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 18 ust. 7.

Przechodzimy do art. 19.

Art. 19 ust. 1 pkt 1–14. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 19 ust. 1 pkt 1–14.

Art. 19 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 19 ust. 2.

Art. 19 ust. 3. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 19 ust. 3.

Art. 19 ust. 4 pkt 1–2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 19 ust. 4 pkt 1–2.

Art. 19 ust. 5. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 19 ust. 5.

Art. 19 ust. 6. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 19 ust. 6.

Art. 19 ust. 7. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 19 ust. 7.

Przechodzimy do art. 20 pkt 1–8. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 20 pkt 1–8.

Przechodzimy do art. 21.

Art. 21 ust. 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 21 ust. 1.

Art. 21 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 21 ust. 2.

Art. 22. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 22.

Przechodzimy do art. 23.

Art. 23 ust. 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 23 ust. 1.

Art. 23 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 23 ust. 2.

Art. 23 ust. 3. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 23 ust. 3.

Art. 23 ust. 4. Czy są uwagi? Bardzo proszę pani przewodnicząca.

Poseł Beata Kempa (PiS):

Panie przewodniczący, szanowni państwo. Jest na sali pan minister Chmielewski, gratulujemy nominacji. Chciałabym zadać pytania w związku z tym nowo przyjmowanym przepisem. Problem dotyczy zagrożenia bezpieczeństwa jednostki i konwojowania osób. Chodzi mi o współpracę Służby Więziennej z Policją w tym zakresie. Odwiecznym problemem była właśnie kwestia konwojowania. Chciałam zapytać, czy rząd podjął działania porządkujące tę sytuację. Powinno się to wiązać z doposażeniem Służby Więziennej. To się również wiąże z tym, że należałoby przyjąć ustawę modernizacyjną, w której to ustalono by nowe reguły w zakresie wynagrodzenia i jego stawek. Czy Ministerstwo Sprawiedliwości omawiało tę sprawę z kierownictwem Służby Więziennej i czy jest szansa na uporządkowanie tej kwestii? Pytam o to, bo jest to bardzo ważna sprawa w kontekście przyjęcia art. 23, nad którym procedujemy.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Proszę pana ministra o udzielenie odpowiedzi.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Stanisław Chmielewski:

Dziękuję pani przewodniczącej Beacie Kempie za to pytanie. Jeżeli chodzi o zmiany w resorcie, to nową osobą jest również pułkownik Kajetan Dubiel dyrektor generalny Służby Więziennej. W ramach bezpośredniej współpracy Ministerstwa Sprawiedliwości i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji doprowadziliśmy do spotkania z panem ministrem Adamem Rapackim, w celu omówienia nie tylko tej kwestii, ale i innych dziedzin. Rozmowa dotyczyła lepszej współpracy pomiędzy Policją i Służbą Więzienną. Omawialiśmy sprawę ochrony zarówno jednostek penitencjarnych, jaki i konwojowania. Przyznaję, że dopiero poznaję ten temat i jeżeli potwierdzą się możliwości budżetowe, wystąpię z wnioskiem do ministra sprawiedliwości Krzysztofa Kwiatkowskiego, żeby taką ustawę przyjąć. Myślę, żeby skierować ją w najbliższym możliwym terminie do procedowania legislacyjnego. Modernizacja tej służby w dziedzinie ochronnej jak i w dziedzinie funkcjonowania jest priorytetem, który w dzisiejszym czasie stawia sobie rząd.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję, panie ministrze. Pani przewodnicząca Beata Kempa.

Poseł Beata Kempa (PiS):

Dziękuję panie ministrze. Oczywiście gratulujemy nowemu szefowi Służby Więziennej i życzymy przede wszystkim spokojnej pracy, ponieważ to trudny odcinek. Natomiast mam pytanie do pana ministra, czy ze spotkania z ministrem Adamem Rapackim wynikało coś konkretnego? Na przykład, powstanie zespołu, który zająłby się tą kwestią. Pokazują to dwie komisje śledcze. Powstała Komisja Śledcza do spraw zbadania okoliczności śmierci pana Krzysztofa Olewnika. Bada ona między innymi pewne wątki związane z zarzutami tam postawionymi. Powstała również Komisja śledcza do zbadania okoliczności śmierci Barbary Blidy. To są sprawy niezwykle ważne, ponieważ kwestie bezpieczeństwa konwojów ciągle się tam pojawiają. Występują przypadki przerzucania odpowiedzialności za nieprawidłowości w konwojowaniu pomiędzy Służbą Więzienną i Policją. Ta sprawa wymaga rzeczywiście uporządkowania. Mam pytanie, czy powstał jakiś konkretny zespół roboczy i jakie są jego działania w tym zakresie?

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Ustalaniem bezpośrednim z tego spotkania jest to, że pan dyrektor Centralnego Zarządu Służby Więziennej Kajetan Dubiel ma się spotkać z Komendantem Głównym Policji w celu przygotowania i powołania zespołu, który na tym etapie zająłby się omawianym zagadnieniem. Natomiast, jeżeli chodzi o ustawę modernizacyjną, to naszym zadaniem jest, aby sprawy te zostały w niej uregulowane. Niekoniecznie w przyszłości konwojowanie należyć ma wyłącznie do kompetencji Policji. Trzeba rozważyć, czy zadanie to można powierzyć również Służbie Więziennej. Jest to oczywiście jeszcze sprawa do dyskusji między innymi w kwestii podnoszenia bezpieczeństwa tego elementu. Jesteśmy pewni, że Policja chce w tym zakresie współpracować. W styczniu przyszłego roku podejmiemy stosowne działania w tym zakresie.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję bardzo, panie ministrze. Powracamy do procedowania.

Art. 23 ust. 4. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 23 ust. 4.

Przechodzimy do rozdziału 4. Przetwarzanie informacji i danych osobowych niezbędnych do wykonywania zadań przez Służbę Więzienną.

Art. 24 ust. 1. Czy są uwagi? Pan profesor Marian Filar.

Poseł Marian Filar (DKP_SD):

Wydają mi się, że to wynika z kontekstu ale, czy w obecnym brzmieniu ustawy Służba Więzienna może przetwarzać informacje i dane osobowe, w tym także bez zgody i wiedzy osób zainteresowanych. Czy ta formuła nie jest zbyt szeroka? Jestem świadomy, że istnieje możliwość odwołania do przedmiotowego zakresu. Warto zastanowić się jednak, jak to odnosi się do ogólnego statusu ustawy o ochronie danych osobowych. Z tego przepisu wynika prosta reguła, że można przetwarzać dane osobowe absolutnie każdej osoby, ponieważ ogranicznikiem jest tylko to, żeby te dane dotyczyły tylko danej osoby. Jak państwo myślicie, czy nie warto zastanowić się nad jakimś doprecyzowaniem tego podmiotowego, a nie przedmiotowego zakresu? Czyje dane wolno przetwarzać?

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Chciałbym odnieść się do wypowiedzi pana profesora. Przygotowaliśmy wspólnie z Głównym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych omawiany rozdział. Wydaje mi się, że nawet jeśli powstają jakieś wątpliwości, to kwestia bezpieczeństwa danych osobowych, w tym i bezpieczeństwo służby, została zachowana. Służba Więzienna dokłada troski, żeby dane osobowe nie wychodziły na zewnątrz, chyba, że chodzi o współpracę w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego. Nie ukrywam, że proponujemy współpracę z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji, aby pozyskiwać pewne dane o osobach, które trafiają do zakładów karnych. Chodzi nam o to, żeby na podstawie tych danych o osadzonych, właściwie organizować pracę w zakresie resocjalizacji.

Poseł Marian Filar (DKP_SD):

Jestem zadowolony z odpowiedzi pana ministra, ponieważ rozwiązał moje wątpliwości w tym zakresie. Piszą do mnie masowo więźniowie... ja nie mam oczywiście przed służbą nic do ukrycia, ale chciałem wyjaśnić tę sprawę.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Powracamy do procedowania. Art. 24 ust. 1. Czy są jeszcze uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 24 ust. 1.

Art. 24 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 24 ust. 2.

Art. 24 ust. 3. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 24 ust. 3.

Art. 24 ust. 4. Czy są uwagi? Pan poseł, proszę włączyć mikrofon...

Poseł Stanisław Olas (PSL):

W art. 24 ust. 4 jest sformułowanie: Służba Więzienna, na pisemny i uzasadniony wniosek osoby najbliższej... Kogo uważa się, w tym przypadku, za osobę najbliższą, jeżeli w art. 24 pkt 3 jest informacja o tym, komu można udostępnić dane osobowe?

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Proszę o odpowiedź.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Jeśli chodzi o osobę najbliższą, to należy przyjąć tę powszechnie rozumianą definicję. Musi istnieć zgoda osoby zainteresowanej, ponieważ zdarzają się sytuacje, w których osoba może nie życzyć sobie kontaktu z członkami rodziny na przykład z byłą żoną lub z dziećmi. W takim okolicznościach informacje takie nie będą udzielane. Mówimy o przypadkach, które są określone w ustawie. Ust. 4 mówi o typowych sytuacjach życiowych, czasami ktoś może nie chcieć, ale generalnie zakładamy istnienie tego kontaktu z osobą najbliższą i co za tym idzie informacje o takich osobach mogą być udzielane.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję, panie ministrze. Czy są inne uwagi do art. 24 ust. 4. Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 24 ust. 4.

Art. 24 ust. 5. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 24 ust. 5.

Przechodzimy do art. 25. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 25.

Rozdział 5. Funkcjonariusze i pracownicy.

Art. 26 ust. 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 26 ust. 1.

Art. 26 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 26 ust. 2.

Art. 27. Czy są uwagi. Pani przewodnicząca Beata Kempa.

Poseł Beata Kempa (PiS):

Mam pytanie. Ten przepis nie budzi żadnych wątpliwości, poza jedną. Kto ma stwierdzać wysoki poziom moralny funkcjonariuszy? Funkcjonariusz, według tego przepisu, powinien wykazywać się odpowiednim przygotowaniem ogólnym, ale kto miałby oceniać jego wysoki poziom moralny?

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Proszę pana ministra o odpowiedź.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Odpowiadając na to pytanie, mogę powiedzieć, że jest to osoba, która będzie przyjmować do służby kandydata na funkcjonariusza. Dokona jego oceny. Jest to uprawnienie pracodawcy. Zdarzają się przypadki, że do Policji nie przyjmuje się kandydatów, którzy popełnili wykroczenie. Sądzę jednak, że taka ocena jest sprawą indywidualną każdej osoby. Chcemy oczywiście, żeby w Służbie Więziennej pracowali ludzie o wysokim poziomie moralnym, bo tego wymaga charakter tej służby. Myślę, że funkcjonariusze Służby Więziennej, którzy nie spełniają wysokiego poziomu moralnego i etycznego nie mogą liczyć na przyjęcie do tej służby.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Pani poseł Beata Kempa.

Poseł Beata Kempa (PiS):

To jest oczywiste, panie ministrze. Chodzi o to, żebyśmy się tutaj dobrze zrozumieli. Nie jestem przeciwko wysokiemu poziomowi moralnemu kandydatów na funkcjonariuszy. Ten kierunek działań Ministerstwa Sprawiedliwości jest jak najbardziej słuszny. Jak się coś zapisuje w przepisie, to trzeba dokładnie wiedzieć, jak potem się to będzie realizować w praktyce. Jak się to będzie dokumentować, na podstawie jakich dokumentów i świadectw. Nie pytam o to bez powodu, jako że mamy zgłoszoną dokładną poprawkę, bodajże

w art. 29. Być może, podczas drugiego czytania należy się nad tym zastanowić, jak ten przepis doprecyzować. Takie rozwiązania są znane w polskim systemie prawnym. One są zawarte, na przykład w ustawie o ustroju sądów powszechnych, przy ocenie sędziów i asesorów. Pytam o to, bo trzeba się będzie nad tym problemem głębiej zastanowić.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję. Jeszcze pani poseł Iwona Arent.

Poseł Iwona Arent (PiS):

Panie ministrze, mam krótkie pytanie. Jakie kryterium będzie brane pod uwagę, jeśli chodzi o poziom moralny? Na jakiej podstawie będziemy oceniać, czy ktoś reprezentuje wysoki poziom moralny, czy nie?

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Jest to na pewno pewien ideał, swoista norma blankietowa. Powinno się to odnosić do czasu, gdy ktoś już jest w służbie. Na etapie, gdy ktoś się stara o przyjęcie do służby, kandydat wykazuje swoje dobre strony, a naszym zadaniem jest, żeby to sprawdzić i ewentualnie wskazać, że się do służby nie nadaje. Natomiast przyjęty już funkcjonariusz podlega bieżącej ocenie przełożonych. Jest to przepis, który powinniśmy traktować jako pewnego rodzaju wzorzec. Generalnie każdy człowiek, jeśli nie ma w sobie widocznego zła, odznacza się właściwym poziomem moralnym. O tym, jaki reprezentuje poziom moralny świadczy to, jak wypełnia swoje obowiązki służbowe, jak się zachowuje poza służbą i czy będzie chciał podnosić swoje kwalifikacje zawodowe. Te elementy wpływają na całokształt wykonywanej służby.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję, panie ministrze. Pan profesor Marian Filar.

Poseł Marian Filar (DKP_SD):

W wypowiedzi pani poseł Beaty Kempy widzę jeszcze jedną ważną sprawę, kto wie, czy nie najważniejszą. Proszę sobie wyobrazić następującą sytuację. Zgłasza się człowiek do pracy, prowadzi się wobec niego pewne czynności wstępne i okazuje się, że nie jest on przyjmowany do pracy, ponieważ pracodawca tak uważa. Natomiast obywatel ma prawo się od takiej decyzji odwołać. Nie należy się spierać o to, co jest kryterium tego poziomu moralnego ale trzeba spojrzeć na aspekt czysto prawny. W sytuacji przed sądem trzeba wykazać, że ktoś jest niemoralny, podczas gdy druga strona będzie wykazywać swoją moralność... ale jak kościół, to od razu trzeba ustalić jakiego wyznania... rozumiem, że to był drobny żart. Tak naprawdę to co kontroluje ksiądz proboszcz jest kontrolowane nieodwołalnie przez jego „szefa najwyższego”. Trzeba tę sprawę wyjaśnić, bo „będziemy mieli na karku policję Stasi”.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

W samych przepisach ustawy znajduje się procedura powoływania do służby. Tam będziemy szukać lepszych rozwiązań. Chcemy zbudować pewien wzorzec, dla tych którzy zarówno starają się o przyjęcie, jak i tych którzy już są w służbie, czym mają się kierować funkcjonariusze w służbie i do czego mają dążyć. W takich normach jest zawsze pewna słabość. Ważne jest, żeby do tego dążyć, taki cel musimy sobie stawiać. Może wystarczyłoby napisać, że należy kierować się zasadami praworządności, bezstronności i humanitaryzmu ale to byłoby ujęcie szczegółowe. Trzeba mówić o poziomie moralnym, o wzorcu etycznym, żeby tego potem wymagać od funkcjonariuszy w zakresie ich zachowania w stosunku do osób osadzonych.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję, panie ministrze. Były wypowiedzi, ale nie było konkretnych wniosków. Stwierdzam, że przyjęliśmy art. 27 w brzmieniu zaproponowanym w sprawozdaniu. Przechodzimy do art. 28 ust. 1. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 28 ust. 1.

Art. 28 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 28 ust. 2.

Art. 29. Czy są uwagi? Pan poseł Stanisław Olas.

Poseł Stanisław Olas (PSL):

Mam uwagę do art. 29 pkt 1 odnośnie do wieku osoby, którą będzie można zatrudnić. Sądzę, że trzeba nawiązać do przepisu art. 27, który mówi o tym, że pracownik musi się wykazywać odpowiednim przygotowaniem ogólnym, zawodowym i moralnym. Uważam, że człowiek, który ukończył 18 lat tych kwalifikacji jeszcze nie posiada. Wcześniej była mowa o tym, że taki pracownik może posługiwać się bronią. Są odpowiednie przepisy określające, kto może uzyskać zezwolenie na posiadanie broni.

W związku z tym mam propozycję, żeby wyłączyć z tego przepisu art. 29 pkt 1, albo podnieść wiek przyjęcia pracownika do pracy do 21 lat. Jeszcze raz powtarzam, moim zdaniem, człowiek, który ukończył 18 lat nie posiada kwalifikacji ogólnych, zawodowych, psychicznych i moralnych do tego, żeby sprostać warunkom przyjęcia do pracy w Służbie Więziennej. Proszę o wypowiedź na ten temat, zmianę tego przepisu lub w ogóle jego wykreślenie.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję. Teraz pani poseł.

Poseł Iwona Arent (PiS):

Mam pytanie do pkt 2 art. 29. W pierwszej wersji tego projektu był przepis, że pracownik powinien cieszyć się nieposzlakowaną opinią i daje rękojmię prawidłowego wykonywania powierzonych zadań. Proponuję, żeby pkt 2 art. 29 brzmiał: cieszy się nieposzlakowaną opinią i daje rękojmię prawidłowego wykonywania powierzonych zadań. Podkreślam to, bo w innych ustawach dotyczących funkcjonariuszy publicznych jest także przepis o nieposzlakowanej opinii.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Pani przewodnicząca Beata Kempa.

Poseł Beata Kempa (PiS):

Przychyłam się do tej propozycji dotyczącej przepisu o nieposzlakowanej opinii. Przypomnę, że taki wymóg dotyczy sędziów, prokuratorów, biegłych a także innych osób związanych z wymiarem sprawiedliwości. Byłoby to więc powielenie tego przepisu. Podaję też pod wątpliwość zapis: ukończył 18 lat życia. Czy nie należałoby wykreślić tutaj słowa: życia. Wtedy stosowny przepis brzmiałby: ukończył 18 lat i ma pełną zdolność do czynności prawnych.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Proszę pana ministra o odniesienie się do tych uwag.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

W tym przepisie jest mowa o pracowniku, to nie jest funkcjonariusz. Jeśli chodzi o kwestię 18 lat, to oczywiście możemy to skreślić. Myślę, że Biuro Legislacyjne nie będzie mieć tutaj uwag.

Odnośnie do pkt 2 w art. 29 i kwestii nieposzlakowanej opinii, to powiem tak, że musi istnieć tryb uzyskania tej opinii, jak i odwołania na tej podstawie danej osoby. Odwołanie do wymogów dotyczących sędziów czy prokuratorów jest oczywiście dobre. Nie odnosiłbym tego do pracowników zatrudnionych w Służbie Więziennej. Byłaby to zmiana zbyt daleko idąca. Ta gwarancja rękojmi prawidłowego wykonywania powierzonych zadań, moim zdaniem, jest wystarczająca. Często się zdarza, że pracownik zostaje później funkcjonariuszem i wtedy można go właściwie ocenić na podstawie wykonywanych zadań. Uważam, że ocena właściwego postępowania powinna być dokonywana na podstawie wywiązywania się z obowiązków.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Pani przewodnicząca Beata Kempa.

Poseł Beata Kempa (PiS):

Panie ministrze, ja wszystko rozumiem, ale mówimy o szczególnych jednostkach, jednostkach penitencjarnych. Tutaj standardy powinny być bardzo wysokie i, moim zdaniem, powinny dotyczyć również pracowników. Dlatego, że wszelki kontakt funkcyjna-

riuszy i pracowników ze skazanymi musi dawać rękojmię po stronie państwa, że będą one pozytywnie wpływać na osadzonych, nie tylko w procesie resocjalizacji. Życie pokazało bardzo złe przykłady traktowania skazanych. Wstępna kontrola osób, które będą pracować w jednostkach penitencjarnych, niezależnie od tego, czy to będzie pracownik, czy funkcjonariusz jest niezwykle ważna z różnych powodów. Nie mogą tam pracować osoby, które miały kontakt z przestępczością zorganizowaną. Życie dostarcza tutaj bardzo różnych przykładów. Nie możemy dopuścić, żeby w Służbie Więziennej znalazły się osoby powiązane z przestępczością.

Proponuję, żeby wszystkie osoby, zarówno funkcjonariusze jak i pracownicy, którzy mają być zatrudnieni w tej służbie byli szczegółowo weryfikowani. Taki tryb weryfikacji jest określony już w innych ustawach i można z tego skorzystać. Na przygotowanie tej ustawy mamy jeszcze dość czasu. Chodzi tylko o to, żeby ta ustawa była doskonała pod tym względem.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Głos ma pan minister.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Nie chcę oceniać pracy podkomisji, bo w projekcie rządowym był taki przepis. Jeżeli posłowie to postulują, strona rządowa raz jeszcze to rozważy. Chciałbym natomiast podkreślić jedną sprawę. Jednak styczność pracowników Służby Więziennej z osobami skazanymi jest dość ograniczona. I na to chciałbym zwrócić uwagę. Sam fakt zatrudnienia pracownika daje możliwość oceny jego pracy. Pozwala na określenie, czy ktoś nadaje się do tej pracy. Sądzę, że jednak jest to wystarczające.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Proszę o stanowisko Biuro Legislacyjne.

Legislator Grzegorz Kozubski:

Chciałem tylko przypomnieć, że niedawno Sejm przyjął ustawę o zmianie ustawy o Policji. Autorem tej nowelizacji była Komisja Nadzwyczajna „Przyjazne Państwo”. W ustawie tej dokonano weryfikacji właśnie tego rodzaju przepisów, które mówiły o nieposzlakowanej opinii pod kątem zadań Policji. W noweli tej ograniczone zostały wszystkie te ustawy, które nakładały obowiązki na Policję w zakresie uzyskiwania opinii, na przykład poprzez rozmowy z sąsiadami kandydata do służby. Policja była zainteresowana, żeby zdjąć z nich te zadania, ale taki wymóg pozostał przy zbieraniu opinii o kandydatach na sędziów i prokuratorów.

W związku z tym, gdyby ten przepis miał dalej obowiązywać, to musiałyby być jakiś sposób weryfikacji tej opinii. Zwróciła na to uwagę pani poseł Beata Kempa. Należałoby określić, kto miałby to robić, czy Policja, czy wynajęte, na przykład, do tego biuro detektywistyczne. Ale trzeba mieć świadomość tego typu rozwiązań.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Głos ma pan minister.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Mam jeszcze jedną uwagę. W tym przepisie jest również pkt 5. Pamiętając o jego treści i obowiązkach pracowników, w pewnym sensie oceniamy osobę, która ma zostać pracownikiem Służby Więziennej.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję, panie ministrze. Mamy zatem trzy wnioski, bo rozumiem, że poseł Stanisław Olas też złożył wniosek o wykreślenie tego pkt 1, tak, panie pośle?

Poseł Stanisław Olas (PSL):

Tak.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Mamy więc trzy wnioski. Pierwszy, o wykreślenie pkt 1 w całości. Drugi, pani przewodniczącej Beaty Kempy, o wykreślenie w pkt 1 słowa: życia. I wniosek trzeci, pani poseł Iwony Arent, o dodanie w pkt 2 słów: cieszy się nieposzlakowaną opinią i...

Przystępujemy do głosowania poprawki pana posła Stanisława Olasa. Kto jest za przyjęciem tej poprawki? Stwierdzam, że Komisja odrzuciła poprawkę posła Stanisława Olasa, przy 1 głosie za, 7 przeciwnych i 1 wstrzymującym się.

Przechodzimy do głosowania poprawki pani przewodniczącej Beaty Kempy. Kto jest za przyjęciem tej poprawki? Stwierdzam, że Komisja przyjęła poprawkę pani przewodniczącej Beaty Kempy, przy 6 głosach za, 1 przeciwnym, nikt się nie wstrzymał.

Przechodzimy do głosowania poprawki pani poseł Iwony Arent. Kto jest za przyjęciem tej poprawki? Stwierdzam, że Komisja odrzuciła poprawkę pani poseł Iwony Arent, przy 2 głosach za, 4 przeciwnych i 1 wstrzymującym się.

Czy są inne uwagi do art. 29 pkt 1–6? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 29 pkt 1-6.

Przechodzimy do art. 30.

Art. 30 ust. 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 30 ust. 1.

Art. 30 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 30 ust. 2.

Art. 30 ust. 3. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 30 ust. 3.

Przechodzimy do art. 31.

Art. 31 ust. 1 pkt 1-2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 31 ust. 1 pkt 1–2.

Art. 31 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 31 ust. 2.

Przechodzimy do art. 32.

Art. 32 ust. 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 32 ust. 1.

Art. 32 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 32 ust. 2.

Przechodzimy do art. 33.

Art. 33 ust. 1 pkt 1–3. Czy są uwagi? Proszę o przedstawienie się.

Członek Zarządu Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa Paweł Altwasser:

Paweł Altwasser, członek Zarządu Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa. W kontekście wszystkich uwag dotyczących wysokiego poziomu moralnego przyjmowanych do służby funkcjonariuszy i pracowników, uważam, że szczególnego znaczenia nabiera regulamin określający zasady etyki zawodowej. My jako związek zawodowy czujemy się twórcami takich zasad etyki zawodowej. Dlatego w art. 33 ust. 1 pkt 1 sformułowanie: po zasięgnięciu opinii związku zawodowego funkcjonariuszy proponujemy zapis: po uzgodnieniu ze związkiem zawodowym. Podkreślam ważny charakter tych przepisów dotyczących etyki zawodowej. W regulaminie będzie tam można określić wagę spraw, na które posłowie zwracali uwagę, a więc odpowiedni poziom moralny i etyczny kadr Służby Więziennej. Właśnie te zasady pozwolą na określenie kryteriów, które będą obowiązywały przy ocenie funkcjonariuszy i pracowników tej służby.

Uważam, że rola związku zawodowego Służby Więziennej musi być silniejsza, podkreślam, że tego typu kwestie powinny być uzgadnianie ze związkiem zawodowym. Tym bardziej, że zgodnie z ustawą w służbie działa tylko jeden związek zawodowy. W związku z powyższym współpraca ze związkiem będzie dosyć prosta.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję bardzo. Ja przypomnę, że zasady etyki zawodowej były szczegółowo omawiane na posiedzeniu podkomisji nadzwyczajnej i dużo czasu poświęciliśmy na przedstawienie tych zagadnień. Proszę pana ministra o ustosunkowanie się do tej propozycji, bądź pana dyrektora.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Rozstrzygnięcie tej sprawy pozostawiam posłom. Rozumiem, że troska związków zawodowych jest naszą troską. Myślę, że każda formuła, zapisana w ustawie będzie miała istotne znaczenie dla określenia opinii na podstawie zasad etyki zawodowej. Sądzę, że pominięcie opinii stanie się złym przykładem dla funkcjonariuszy. Z tego miejsca więc wyrażam swój apel wynikający z powierzonych dyrektorom Służby Więziennej obowiązków, aby przedstawiona opinii była brana pod uwagę. Rozumiem, że idea idzie w kierunku porozumienia. Kwestia, o której mówimy może być dyskutowana w nieskończoność i ja chciałbym przy tworzeniu prawa takiej sytuacji uniknąć. Troska jedynego związku zawodowego w tej kwestii jest jak najbardziej uzasadniona. Mam nadzieję, że rozmowy z jedynym związkiem zawodowym będą prowadzone.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję, panie ministrze. Rozumiem, że pana wniosek przedstawiciela związku zawodowego Służby Więziennej zmierza do tego, żeby wykreślić: po zasięgnięciu opinii związku zawodowego funkcjonariuszy i wpisanie: po uzgodnieniu stanowiska związku zawodowego funkcjonariuszy. Czy ktoś z posłów przejmie na siebie tę poprawkę, bo taka jest konieczność proceduralna? Głos ma jeszcze pan profesor Marian Filar.

Poseł Marian Filar (DKP_SD):

Przed przystąpieniem do głosowania tej poprawki, chciałbym dodać, że to może stwarzać sytuację „Godzilla kontra Hedora”. Bez względu na to, że rozumiem intencję, chciałbym tego uniknąć. W wojsku dowódca nie uzgadnia pewnych kwestii z żołnierzem. Wiem, że w Służbie Więziennej sytuacja jest trochę inna, ale jednak analogiczna. Co to znaczy uzgodnienia? To oznacza, że jak nie ma zgody dwóch stron, to nie ma decyzji, nie ma rozstrzygnięcia. To byłoby o pół kroku za daleko. Rozumiem pana przewodniczącego, że jest związany pewnymi ustaleniami kolektywnymi. Warto się jednak nad tym głębiej zastanowić i nie tworzyć rozwiązania, które będzie „iskrzyć” między związkiem zawodowym Służby Więziennej i administracją. Trzeba się pogodzić z sytuacją, że jak się służy w mundurze, to płyną z tego określone konsekwencje.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję, panie profesorze. Pani przewodnicząca Beata Kempa.

Poseł Beata Kempa (PiS):

Panie przewodniczący, zastanawiałam się nad tym rozwiązaniem. Powiem tak, że Służbę Więzienną już trochę poznałam. Poznałam też jej historię. Jest to dość newralgiczny punkt, o którym dyskutujemy. Ja oczywiście przejmuję tę poprawkę. Uważam bowiem, że nie ma o co „kruszyć kopii”. Rozumiem, że te zasady winne być spisane w formie kodeksu. To jest normalne i oczywiste. Wymogi etyczne i moralne zawsze budziły kontrowersje, zwłaszcza pomiędzy funkcjonariuszami wyższego i niższego szczebla. Warto uzgodnić treść takiego kodeksu. Należy go napisać, co nie będzie łatwe, ale nie będzie niemożliwe. Warto przepisy tego kodeksu wspólnie uzgodnić i wspólnie razem uznać pewne zasady. To jest ważne, żeby te zasady uznać wspólnie. Chodzi o to, żeby nie zostały narzucone arbitralnie. Jeśli zostaną wspólnie uzgodnione, to nie będzie ciągłych dyskusji na temat pewnych zasad. Kwestia zasad, to także kwestia prestiżowa. Powtarzam, warto to uzgodnić i spisać w jednym kodeksie etyki zawodowej Służby Więziennej. Proszę mi wierzyć, jest tam wiele problemów związanych ze sprawami etycznymi.

One często pojawiają się później w różnych pismach anonimowych. W tej sytuacji warto zasady tego kodeksu uzgodnić i zapisać. Nie sądzą, żeby było tyle rozbieżności, aby nie dojść do porozumienia. Patrząc na całokształt problemów Służby Więziennej, ten przepis jest bardzo ważny.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję. Głos ma pan minister.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Dziękuję wszystkim posłom za wykazaną troskę o Służbę Więzienną. Dziękuję też przedstawicielom tej służby zabierającym głos na tym posiedzeniu. Od związku zawo-

wego Służby Więziennej otrzymałem zaproszenie do wzięcia udziału w spotkaniu, celem omówienia problemów tej służby. Deklaruję, że takie spotkanie odbędzie się w styczniu 2010 r. Pani przewodnicząca Beata Kempa ma rację, gdy mówi, że cały czas poznaje się specyfikę i warunki tej służby. Powtarzam, w styczniu przyszłego roku spotkam się z przedstawicielami Służby Więziennej. Konkretny termin uzgodnimy. Dla mnie docelowym terminem wypracowania kodeksu, będzie uchwalenie ustawy modernizacyjnej. Sadzę, że będzie to punkt docelowy. Powiemy sobie wtedy, jak ma ta służba ostatecznie wyglądać, określimy też zasady etyki, a może opracujemy kodeks etyki funkcjonariusza Służby Więziennej. Proponuję takie rozwiązanie. Formuła rozmowy z przedstawicielami tej służby jest ważna i na tym mi bardzo zależy.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję. Czy ktoś chce jeszcze zabrać głos? Nie ma zgłoszeń. Przechodzimy do głosowania. Wpłynęła poprawka pani poseł Beaty Kempy, aby w art. 33 ust. 1 pkt 1 wykreślić: po zasięgnięciu opinii związku zawodowego funkcjonariuszy i zapisać: po uzgodnieniu ze związkiem zawodowym funkcjonariuszy.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? Stwierdzam, że Komisja odrzuciła tę poprawkę, przy 4 głosach za, 6 przeciwnych, nikt się nie wstrzymał.

Czy są jeszcze uwagi do art. 33 ust. 1 pkt 1-4? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 33 ust. 1 pkt 1-4 w brzmieniu przyjętym w sprawozdaniu.

Art. 33 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 33 ust. 2.

Przechodzimy do art. 34.

Art. 34 ust. 1. Głos ma pan poseł Stanisław Olas.

Poseł Stanisław Olas (PSL):

Art. 34 ust. 1 mówi, że funkcjonariusze mogą się zrzeszać w związku zawodowym. Jest tylko jeden związek zawodowy Służby Więziennej. Mam w związku z tym pytanie, czy pracownicy tej służby mają również możliwość zrzeszania się w tym związku zawodowym?

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Proszę pana ministra o odpowiedź.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Trzeba powiedzieć, że pracownik Służby Więziennej nie jest funkcjonariuszem. W związku z tym jego nie dotyczą ograniczenia płynące z tej ustawy. Jest bowiem ustawa o związkach zawodowych, która pozwala pracownikom na podejmowanie określonych działań i na określone zachowania w ramach związku zawodowego. Ta ustawa nie może pracownikom ograniczać tego prawa. Tym rozwiązaniem obejmujemy tylko funkcjonariuszy.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję. Czy są inne uwagi do art. 34 ust. 1? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 34 ust. 1.

Art. 34 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 34 ust. 2.

Art. 35. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 35.

Art. 36 ust. 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 36 ust. 1.

Art. 36 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 36 ust. 2.

Art. 36 ust. 3. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 36 ust. 3.

Art. 36 ust. 4 pkt 1-6? Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 36 ust. 4 pkt 1-6.

Przechodzimy do art. 37.

Art. 37 ust. 1. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 37 ust. 1.

Art. 37 ust. 2. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 37 ust. 2.

Art. 37 ust. 3. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 37 ust. 3.

Art. 37 ust. 4. Czy są uwagi? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 37 ust. 4.

Rozdział 6. Stosunek służbowy funkcjonariuszy.

Art. 38. Czy są uwagi? Pani poseł Iwona Arent.

Posel Iwona Arent (PiS):

Mam propozycję, żeby między pkt 3 i 4 dodać do przedłożenia rządowego sformułowanie: która cieszy się nieskazitelną opinią. Był taki zapis w przedłożeniu pierwotnym, jako pkt 4. Zgłaszam taką poprawkę.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję. Kto jeszcze ma uwagi? Pan profesor Marian Filar.

Posel Marian Filar (DKP_SD):

To jest właściwie uwaga do Biura Legislacyjnego. Czy formułę: Służbę w Służbie Więziennej może pełnić osoba, zamienić na sformułowanie: W Służbie Więziennej może pełnić służbę osoba. W przedłożeniu rządowym mamy zapis: Służbę w Służbie Więziennej. To trochę źle brzmi. Merytorycznie przepis nie ulegnie zmianie, ale będzie lepiej brzmiało.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Proszę przedstawiciela Biura Legislacyjnego o odniesienie się do tej propozycji, później pan minister.

Legislator Grzegorz Kozubski:

Myślę, że propozycja pana profesora Mariana Filara brzmi lepiej, jeśli wyraz: „Służba” będą od siebie oddalone, czyli: w Służbie Więziennej może pełnić służbę...

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Jeśli chodzi o tę poprawkę redakcyjną, to pozostawiamy ją bez negatywnego komentarza. Natomiast, jeśli chodzi o tę zmianę, którą proponuje pani poseł Iwona Arent, to powiem, że już o tym dyskutowaliśmy. Dotyczy to funkcjonariusza. Propozycję pozostawiam ocenie posłów, bo sprawozdanie jest efektem pracy podkomisji. Nie chciałbym tego dorobku pracy podkomisji przekreślać.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Mamy zatem dwie poprawki. Pierwsza poprawka pana posła Mariana Filara, który proponuje, aby w art. 38 zdanie wstępne brzmiało: W Służbie Więziennej może pełnić służbę osoba...Kto jest za przyjęciem tej poprawki? Stwierdzam, że Komisja jednogłośnie przyjęła tę poprawkę.

Poprawka pani poseł Iwony Arent polega na tym, aby dodać pomiędzy pkt 3 i 4 pkt 3a:...która cieszy się nieskazitelną opinią...

Legislator Grzegorz Kozubski:

Rozumiem, że pani poseł chce dodać dodatkowo tę nieskazitelną opinię. Pierwotnie tego nie było. Pierwotnie w pkt 4 było:...która cieszy się nieskazitelną opinią. W wyniku prac podkomisji zastąpiliśmy to sformułowanie:...która daje rękojmię. Teraz rozumiem, że byłoby i rękojmia i nieskazitelnosc...

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Głos ma pani poseł Iwona Arent.

Posel Iwona Arent (PiS):

Jak pan sięgnie do tego pierwotnego projektu, to w pkt 4 jest sformułowanie:...która cieszy się nieskazitelną opinią i daje rękojmię...

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Głos ma pan minister.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Pani poseł ma o tyle rację, że w pierwotnym przepisie było sformułowanie dotyczące opinii. Natomiast w wyniku dyskusji, podkomisja uznała, że ten zapis: daje rękojmię prawidłowego wykonywania powierzonych zadań, obejmuje te elementy sprawdzające, a jednocześnie nie wychodzimy zbyt daleko na zewnątrz z tymi elementami sprawdzania poszczególnych osób. A więc jest to w środku. Pozostawiam to ocenie posłów. To są dwa różne zapisy, jak w pierwotnym projekcie...

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Teoretyzuję w tym momencie. Jeśli wprowadzimy zapis: która się cieszy nieskazitelną opinią, to znów pojawia się problem, kto tę opinię ma sporządzić i w jakim trybie ma być ona wydana. Głos ma pani przewodnicząca Beata Kempa.

Poseł Beata Kempa (PiS):

Przepraszam, panie przewodniczący. Jest nabór do służby. Nie wyobrażam sobie, żeby nie było przynajmniej zwykłego wywiadu środowiskowego o kandydacie do służby, z kim mamy do czynienia. Tak jak w przypadku sędziów, czy innych osób sprawujących tego typu funkcje. Jest to niezwykle ważne, jakie osoby przyjmujemy do tej służby. My uzyskując certyfikat dostępu do informacji niejawnych, jesteśmy poddawani szczegółowemu sprawdzeniu. Tutaj zaś osoby, które mają dostęp do przestępców nie są poddawane wstępnej weryfikacji. Tak być nie może. Ja przeciwko temu protestuję.

Nic nie stoi na przeszkodzie, żeby cofnąć to sprawozdanie do dalszych prac w ramach podkomisji, celem uzupełnienia kwestii związanych ze sprawdzeniem kandydatów do pracy w tej służbie. Może takich sprawdzeń dokonywać Policja. Rozumiem, że te organy będą się przed tym bronić. Jeśli ustawa im to nakazuje, to będą musieli to robić. Szef jednostki zatrudniającej kandydata do służby musi mieć podstawowe informacje o takiej osobie. Takie jest moje zdanie.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję, pani przewodnicząca. Głos ma pan minister.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Raz jeszcze chciałbym zwrócić uwagę na cały art. 38. To nie jest tylko pkt 4. Mamy jeszcze pkt 5 i pkt 6. Trzeba pamiętać o całym tym przepisie zawartym w art. 38. Jeśli posłowie uznają, że ten przepis jest niewystarczający, to wtedy trzeba będzie zaproponować poprawkę, która uwzględni kompleksowo wszelkie uwagi krytyczne na ten temat. Była o tym mowa w trakcie prac podkomisji.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję. Pani przewodnicząca Beata Kempa.

Poseł Beata Kempa (PiS):

Wszystkim posłom chcę powiedzieć, że jest to bardzo ważna sprawa. Będę tego bronić jak niepodległości za każdym razem. Mało tego. W dalszym ciągu powinien być przepis, z którego będzie wynikało, że każdorazowo, komendant Policji, w której jest jednostka penitencjarna będzie obowiązany do przekazywania negatywnych informacji o funkcjonariuszach Służby Więziennej, szefowi jednostki, której ten funkcjonariusz podlega. Podam przykład z Sieradza. Wiem, że było tam takie nieformalne, dżentelmeńskie porozumienie pomiędzy szefami jednostek Policji i Służby Więziennej. Było to jednak tylko niezobowiązujące do niczego uzgodnienie. W sytuacji silnego napięcia emocjonalnego funkcjonariusz Służby Więziennej mając dostęp do broni, sięga po nią i oddaje strzały. Gdyby jego przełożony miał jakieś niepokojące informacje na jego temat, płynące ze środowiska, w którym on się obracał, komendant jednostki mógłby go przesunąć do innej pracy, żeby nie miał kontaktu z bronią. Nie musiałby go od razu zwolnić ze służby. Chodziło przecież o bezpieczeństwo powszechne. Komendant Policji, jeśli poweźmie niepokojące informacje na temat funkcjonariusza Służby Więziennej, powinien mieć obowiązek przekazania takiej informacji przełożonemu tego funkcjonariusza. Uczmy

się i wyciągamy wnioski z drastycznych przykładów. Brak odpowiedniego przepisu doprowadził do tego, że zginęło trzech funkcjonariuszy Policji.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Pani przewodnicząca, z tego co pani mówi wynika, że taka opinia musiałaby powstawać okresowo, jeżeli ktoś jest kilka lat w służbie. Natomiast jest pkt 4 tego przepisu, który mówi, że daje rękojmię prawidłowego wykonywania powierzonych zadań. Jeżeli komendant jednostki poweźmie informację o negatywnym zachowaniu podwładnego, to nie ma możliwości, żeby nie podjął odpowiednich działań. Głos ma pan poseł Grzegorz Karpiński, następnie pan profesor Marian Filar.

Poseł Grzegorz Karpiński (PO):

Dziękuję pani przewodniczący. To co mówiła pani poseł Beata Kempa jest istotne. Nie sądzę jednak, że rozwiążemy problem, jak wprowadzimy zapis o nieposzlakowanej opinii. Jest to przepis generalny. Przepis ten nie nakłada sam z siebie jakichkolwiek obowiązków na przełożonych, tych którzy taką opinię mają sporządzić. Jak sądzę, problem, o którym dyskutujemy ma odbicie w pkt 6. Mówi on, że funkcjonariuszem może być tylko taka osoba, która daje rękojmię zachowania tajemnicy stosowania się do wymogów określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

Chciałem tylko przypomnieć, że klauzula bezpieczeństwa jest nadawana tylko na określony czas i po upływie obowiązywania klauzuli, cała procedura określona w ustawie o ochronie informacji niejawnych jest powtarzana, łącznie z wywiadem środowiskowym. Sądzę, że jest to wystarczająca gwarancja tego, o czym mówiła pani przewodnicząca Beata Kempa.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję. Pan poseł Marian Filar.

Poseł Marian Filar (DKP_SD):

Spróbujmy to jakoś załatwić kompromisowo i uwzględnić stanowiska obu stron. W pkt 4 proponuję napisać następująco: która daje rękojmię prawidłowego wykonywania powierzonych zadań, w szczególności ze względu na nieskazitelną opinię. Na początku będzie więc wyeksponowanie rękojmi, a następnie podaje się, na jakiej podstawie rękojmią ta jest przyjmowana. To, o czym mówiła pani poseł Beata Kempa ma więc także znaczenie. Wpiszmy „nieskazitelną opinię”, ale po „rękojmi”.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję panu posłowi. W ten sposób pojawiła się kolejna poprawka. Czy są inne uwagi? Nie ma. Przechodzimy do głosowania. Najpierw poddam pod głosowanie poprawkę pani poseł Iwony Arent. Proponuje ona po pkt 3 w art. 38 dodać kolejny pkt w brzmieniu: która cieszy się nieskazitelną opinią. Następnie, ewentualnie, poddam pod głosowanie poprawkę pana profesora Mariana Filara. Mówi ona, że w pkt 4, po przecinku dodać: w szczególności, ze względu na nieskazitelną opinię.

Przystępujemy do głosowania poprawki pani poseł Iwony Arent. Kto jest za jej przyjęciem? Stwierdzam, że Komisja odrzuciła poprawkę pani poseł Iwony Arent, przy 2 głosach za, 8 przeciwnych, nikt się nie wstrzymał.

Przechodzimy do głosowania poprawki pana posła Mariana Filara. Kto jest za jej przyjęciem? Stwierdzam, że Komisja odrzuciła poprawkę pana posła Mariana Filara, przy 4 głosach za, 6 przeciwnych, nikt się nie wstrzymał.

Czy są inne uwagi do art. 38 pkt 1-8? Nie ma. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 38 pkt 1-8 w brzmieniu zaproponowanym przez podkomisję...

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Panie przewodniczący, czy mogę poprosić o głos?

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Proszę, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Chciałbym przeprosić panie i panów posłów. Moje obowiązki obejmują dzisiaj jeszcze posiedzenie Komitetu Rady Ministrów. W związku z tym pragnę poinformować, że wszelkie pełnomocnictwa do reprezentowania Ministra Sprawiedliwości ma również pani dyrektor Dorota Kramarczyk i pan dyrektor Białek. Jest także przez cały czas pan dyrektor Kajetan Dubiel i pan dyrektor Waldemar Śledzik. Na ewentualne pytania będą oni udzielali posłom odpowiedzi i wyjaśnień. Dziękuję paniom i panom posłom za przedstawione uwagi do projektu i sprawozdania. Pani poseł Beata Kempa złożyła weto, ale nie wiem, jak mam to rozumieć.

Posel Beata Kempa (PiS):

Przepraszam bardzo, to nie o to chodzi, panie ministrze. Mimo osobistej sympatii do pana ministra muszę powiedzieć, że nieposzlakowana opinia nie jest dla pana wartością, o którą my tutaj zabiegamy. Uważam, panie ministrze, że ustawa, nad którą dyskutujemy dzisiaj jest niezmiernie ważna. Dlatego na posiedzeniu Komisji jest niezbędna obecność konstytucyjnego ministra lub upoważnionej przez niego osoby. Trzymajmy się tych standardów. Wiem, że w tej sali możemy obradować do godziny 14.00. Projekt ustawy jest bardzo obszerny. Jest jeszcze kilka wątpliwości. Nie uda się nam dokończyć dzisiaj tej pracy. Proponuję, żeby dyskusję nad tym sprawozdaniem przenieść na kolejne posiedzenie Komisji. Tym bardziej, że pan minister musi opuścić posiedzenie...

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Nie udało mi się uzyskać zastępstwa na dzisiejsze posiedzenie...

Posel Beata Kempa (PiS):

Ja to rozumiem, tylko uważam, że projekt jest bardzo ważny. Być może trzeba będzie jeszcze wrócić do tej kwestii nieposzlakowanej opinii. Być może też wystąpię z interwencją do ministra sprawiedliwości Krzysztofa Kwiatkowskiego, żeby o kwestii nieposzlakowanej opinii powiedzieć opinii publicznej.

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Dziękuję pani przewodniczącej. Myślałem, że dzisiaj dłużej będziemy mogli popracować w tej sali. Jeśli sala jest dziś tylko to godziny 14.00, to i tak nie zakończymy naszej pracy.

Sekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Ja pozostawiam posłom do rozstrzygnięcia tę sprawę. Nie chciałbym natomiast, żeby odsyłać to sprawozdanie do podkomisji, w sytuacji, gdy jej praca była bardzo owocna. Pozostają do dyspozycji Komisji. Nie wiem, jak długo potrwa posiedzenie Komitetu Rady Ministrów. W dniu jutrzejszym mam również już pewne plany. Musimy uzgodnić realny termin następnego posiedzenia. Z całą odpowiedzialnością chcę podkreślić, że pragnę brać udział w pracach nad tym projektem.

Zmienił się o tyle sposób pracy Komitetu Rady Ministrów, że zajęty jest bardziej czwartek aniżeli poniedziałek. Choć ostatnio są zajęte oba dni. Może więc w środę?

Przewodniczący poseł Wojciech Wilk (PO):

Wychodząc naprzeciw propozycji pani przewodniczącej Beaty Kempy, kończymy dzisiejsze posiedzenie Komisji. Bardzo proszę sekretariat Komisji o uzgodnienie z sekretariatem pana ministra terminu kolejnego posiedzenia, który będzie odpowiadał panu ministrowi. Chodzi o to, żeby pan minister był obecny na całym posiedzeniu i żebyśmy dalej mogli to spokojnie omawiać.

Dziękuję paniom i panom posłom. Zamykam posiedzenie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka.